

λλου τινός στρατηγού ανεκαινήθη, πρὸς δὲ καὶ
 400 οἰκ. Μοχαμμετανῶν· περὶ δὲ ὀρθοδόξων
 ριστιανῶν παραδόξως οὐδεὶς λόγος παρὰ τὴν
 ouqueville καὶ ἄλλοις. Τὴν σήμερον ὁ μὲν τῶν
 γαμμετανῶν ἀριθμὸς σχεδὸν ὁ αὐτὸς ἐστίν, ὁ δὲ
 ὀν δυτικῶν Χριστιανῶν λίαν ἠλαττωμένος, μόλις
 15 οἰκογ. συμποσούμενος, αἴτινες οὐτε ἐκκλησίαν
 ἔχουσιν, οὐτε ἐπίσκοπον· κατοικοῦσι δὲ καὶ
 90 οἰκογένειαι ἀνατολικῶν Χριστιανῶν, καὶ
 ἄλλος ἀριθμὸς παροίκων ἐκ τῶν πλησίον πόλεων Κα-
 ρίας, Βερατίου, Γυράνων, ἢ Γράνης κ. ἄλ. χάριν
 πορίας. Κατοικοῦσι δὲ οἱ μὲν Χριστιανοὶ ἐκτὸς
 τειχῶν [ἔπερ κοινὸν πάθος πολλῶν τουρκικῶν
 ἔσαν, ὡς π. χ. καὶ τῶν Ἰωαννίνων], ἐν τῷ προα-
 ἔτω, ἔπερ καλεῖται Βαρύχι, ἐντὸς δὲ τῶν τειχῶν
 δύο πυλῶν κλειομένων, τῆς μὲν πρὸς Ξηράν, τῆς
 πρὸς θάλασσαν, εἰσὶν αἱ οἰκίαι τῶν Μοχαμμετα-
 ῶν μετ' ὀλίγιτων χριστιανικῶν, ἢ ἀγορὰ, τὰ ἐμ-
 πορικὰ καταστήματα καὶ τὰ ἀρχεῖα. Ἐκκλησιαστικῶς
 Δυρῆρχιον ἀποτελεῖ ἴδιαν μητρόπολιν ὁμώνυμον,
 ἢ μητροπόλιτος ἔδρευε συνήθως ἐν Ἐλβζτανίῳ καὶ
 Ἰράνοις, ἢ Γράνη, ὑπαγομένοις, ὡς καὶ ἡ Καβῆα,
 ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ. Πολιτικῶς δὲ ὑπάγεται
 ἐν τῷ σατζάκιον τῶν Βιτολίων, καὶ κυβερνᾶται ὑπὸ
 σουελλίου.— Διατρίβει δὲ καὶ Αὐστριακὸς ὑποπρό-
 κτος, [Ἐυκταϊότατόν ἐστιν, ἐάν κη ἡ Ἐλληνική κυ-
 βέρνης καθίστα προξενεῖον, ὅτε μάλιστα εὐρίσκονται
 ἄλλοι ἐμποροὶ, προθύμως ἀναδεχόμενοι τὴν ὑψη-
 λὴν ταύτην ἀμισθί ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ
 ἔμπορος]. Ἐπικρατοῦσα διάλεκτος ἐν Δυρῆρχίῳ ἐ-
 ἴν ἡ Ἀλβανική, διιλεῖται δὲ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν καὶ
 Ἑλληνική, καὶ ἡ Ἰταλικὴ διὰ τὴν συχὴν πρὸς Ἰτα-
 λίας καὶ Ἰταλλίζοντας ἐπιμιξίαν. Σχολεῖον Ἑλληνικόν,
 ἡλικίως εἰπεῖν, ἀξίον τοῦ ὀνόματος δυστυχῶς δὲν ὑ-
 ἔρχη· ἀλλ' ἐλπίζω ἐκ τῆς φιλοτιμίας τῶν Δυρῆρ-
 ῶν, μάλιστα τῶν νέων, αἵτινες καὶ ἐν Ἰωαννίνοις
 ἐν Ἀθῆναις σπουδάζαντες καὶ σπουδάζοντας καὶ
 ἐκείτην μετὰ πεπολιτισμένον καὶ πεπαιδευμένον
 ὄν, ὡς ἐκ τοῦ ἐμπορίου ἐπιμιξίαν λαμβάνοντες,
 ἔμπροσθεν μᾶλλον τῶν γεροντοτέρων καὶ ἐμφιλοχω-
 ῶντων τὰ ἐκ τῆς παιδείας ἀγαθὰ, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου
 ἡμεῖς μοι παράσχει τὴν μεγίστην χαρὰν νὰ διακη-
 ῶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ φιλομαθοῦς καὶ
 ἠλιτισμένου κόσμου, καταστήσαντες ἐν τῇ πατρίδι
 τῶν, πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν
 νετέρων συμπολιτῶν καὶ φωτισμὸν τῆς ἐν τῷ σκό-
 τῆς ἀμαθείας καὶ θαρβαρότητος θυσιζμένης ἐκεῖ.
 ἡ χώρας [20], ἐνδισαίτημα ἑλληνικῆς παιδείας, ἥτις

μόνη καταστήσει αὐτοὺς ἀξίους διαδόχους τῶν πρῶ-
 των κατοίκων τῆς ἐνδόξου Ἑλληνίδος Ἐπιδάμου καὶ
 γνητίου ἀδελφοῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ κατατάξει
 αὐτοὺς εἰς τὴν τάξιν τῶν ποπολιτισμένων λαῶν.
 Ἴνα δὲ ἀποβῇ ὀπωσῶν τελειότερον τὸδε τὸ δοκί-
 μιον, ἔδει θεθαιῶς καὶ πολλὰ τῶν εἰρημένον λεπτομε-
 ρέστερον νὰ ἐκτελεῖται καὶ ἄλλα τινὰ, οὐδόλως μνημο-
 νευθέντα, νὰ προτεθῶσιν, οἷον ἡ ἔρευνα τῶν, εἴτε
 μικρῶν, εἴτε μεγάλων, λειψίων. τῆς ἀρχαιότητος, ἐν
 τῇ πόλει ταύτῃ, κατάλογός τις τῶν ὀπωσθήποτε ἰσο-
 ρικῶν ἀνδρῶν, οὗς ἐγέννησε κατὰ διαφόρους χρόνους,
 καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον· ἀλλ' ἐγὼ ἐπὶ τοῦ παρόντος
 τοσαῦτα μόνον ἠνυῆθη, κυρίαν ἀρορμὴν λαβὼν ἐκ τινος
 ἐκδοθητομένης ἐπιγραφῆς, ἄλλοι δὲ εὐχομαι καὶ περὶ
 τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ περὶ ἄλλων ὁμοίων τελειο-
 τέρας νὰ παραγάγωσι πραγματείας. Ἡ δὲ παρούσα
 εἰ μὲν κριθῇ ὀπωσθήποτε προτοχῆς τινος ἀξίας, ἢ γὰ-
 ρος ἔστω τῷ παροτρυνάντι με· εἰ δὲ μὴ, βιβηθήτω
 καὶ αὐτὴ εἰς τὸν σωρὸν τῶν οὐ σπανίον συγγραφικῶν
 ἀμαρτημάτων.

Δ. I. Μαυρογεώδης.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ. (1)

§. 1.

Ἵπάγετε πρὸς βορρᾶν καὶ νότον πρὸς ἀνατολὰς καὶ
 δυσμάς· ὅπου ἂν σταθῆτε θέλετε εὐρεῖ πάντοτε ἄν-
 ὄρωπον ἔτοιμοι νὰ σᾶς διώξῃ ἐκεῖθεν λέγων·
 « ὁ τόπος οὗτος ἀνήκει εἰς ἐμέ. »
 Ἄρ' οὐ δὲ περιέληθε πάσας τὰς χώρας, θέλετε
 ἐπιστρέφει πληροφορημένοι ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε γω-
 νία γῆς, ὅπου ἡ κοιλοπονοῦσα ἤδη σύζυγός Σας νὰ
 γεννήσῃ τὸ πρῶτότοκον τέκνον τῆς, ὅπου νὰ ἀναπαυ-
 θῆτε ὀπωσῶν μετὰ τοὺς μόχθους, ὅπου τέλος πάν-
 των, ἀφ' οὐ φθάσητε τοῦ σταδίου τῆς ζωῆς τὸ τέρμα,
 τὰ παιδία Σας νὰ θάψωσι τὰ ὄσπᾶ Σας ὡς εἰς τόπον
 οἰκεῖον καὶ ἀδιαφιλονείκητον.
 Ὅποια παράδοξος καὶ ἐλεεινὴ κατάστασις!
 Καὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ λυπώμεθα δι' αὐτὴν ἀπα-
 ρηγορήτως· ἐπειδὴ γέγραπται περὶ τοῦ σώσαντος τὸ
 ἀνθρώπινον γένος.
 « Αἱ ἀλώπεκες τῆς γῆς φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πε-
 τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν κλίην. »
 Ὅ Θεὸς τῶν ἐγγενῶν πτωχῶν διὰ νὰ μᾶς διδάξῃ
 νὰ ὑποφείρωμεν καρτερικῶς τὴν πτωχείαν. Τοῦτο δὲ,
 ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πτωχεία προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεόν!
 ἄπαγα! Αὐτὴν ἔφερον ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ πλεονεξία

(1) Lamennais.